

Andet, end at disse Anliggender ved at gaae ud af de særlige Anliggender udelukkes fra Grundlovens Omraade — det er det Hele, Indskrænkningens loven taler om. Hvorledes det skulde gaae til, at Rigsdagen med Regjeringen skulde have den lovgivende Myndighed for de indre Anliggender i Colonierne, uden at Grundloven skulde have nogen Gyldighed, da den dog har Gyldighed baade for Regjering og for Rigsdag, det kan jeg slet ikke forstaae, thi er det vist, at Regjering og Rigsdag tilsammen i deres hele Lovgivning skulle rette sig efter Rigets Grundlov, saa kan jeg ikke see, at denne Lovgivning nogenstunde kan være uafhængig af Grundloven, og selvfølgelig kunne heller ikke de indre Anliggender, der ordnes ved denne Lovgivning, være det.

Hvad Grønland angaaer, da har Ministeriet, som vi see, med 2 Streger stiftet Grønland ind mellem Colonierne, uagtet det selv tilstaaer, at egentlig talt er vel efter vort politiske Sprog Grønland slet ikke at regne til Colonierne, men til Bilandene, og her er jo i alt Fald det tilstede, at jeg ikke seer, at Rigsdagen kunde overgive Grønlands indre Anliggender til Regjeringen og Rigsraadet alene, uden at den tillige paa Kongerigets Vegne affød al Ret til Grønland, saa at det var overgivet som et Land — thi som saadant har det jo tilhørt Kongeriget Danmark — til Fællesmonarchiet som det, der atter kunde afgive og afstaae det, til hvem det vilde og for hvad det vilde. Jeg sjonner ikke rettere, end at dette maatte være Tilfældet, og derfor kan jeg slet ikke begribe, hvorledes Ministeriet har kunnet føre Grønland eller Grønlands indre Anliggender med ind under Loven. — Ministeriet har jo vistnok enten tænkt saaledes: Grønland har ikke givet os Noget og vil vel heller ikke give os Noget herefter, saa at Kongeriget ikke behøver at bryde sig meget om det — eller, som Ministeriet ogsaa selv siger, saaledes: det har jo ingen indre Anliggender, det har jo hverken Politi eller Justits eller borgelig Næring eller noget Saadant, saa at der jo ikke i Henseende til Grønlands Stilling i det Hele siden den Tid, det, rigtignok længe førend dette Fællesmonarchi fandt Sted, i

Christian den 4des Dage, blev opdaget og taget i Besiddelse, har været andet indre Anliggende end Missionen. Jeg skal ikke nægte, at der kun er gjort meget lidt ud af Grønland, men jeg kan dog allermindst indrømme, hvad dog, om jeg læste ret, Ministeriet siger, at vi have behandlet det aldeles som en Coloni. Jeg mener netop, at vi slet ikke have behandlet det som en Coloni; jeg kan ligesaa lidt i Historien om vort Forhold til Grønland finde Spor til nogen Colonisation som til nogen Civilisation. — Jeg finder ganske rigtig ikke Andet, der kan henregnes til indre Anliggender, end Missionsvæsenet, men det er altsaa egentlig dette, Ministeriet vil have os til at overgive til Fællesmonarchiet og til Rigsraadets Behandling. Har Ministeriet imidlertid tænkt lidt nærmere over, hvad Følgen maatte blive deraf? Skal der oprettes et nyt Kultusministerium for Grønland, eller er det Mening, at det nye oprettede Indvandringsministerium for Fællesmonarchiet, hvis Indhold man ikke ret kan overse eller snarere see, skal overtage de særlige indre Anliggender, som gaae bort herfra? Jeg veed det ikke, men jeg veed nok, at Danmark dog vel maa forudsættes at have nogen Interesse for sit Missionsvæsen i Grønland, siden det er det Gæste, det har der, og hvorledes vilde det være sikret i det Dieblit, den danske Rigsdag overgav dette Anliggende til Rigsraadet og Fællesmonarchiet? Er der da givet eller skal der gives den allermindste Sikkerhed for, at det vedblev at være et dansk Missionsvæsen, eller kan det — da der jo ikke i Rigsraadet maa være nogen Forskel mellem dansk og tydsk — ligesaagodt blive et tydsk Missionsvæsen? Dette kan dog ikke være os ligegyldigt, thi uagtet vi ikke kunne holdes til at betale det Hele for det, naar det er gaaet over til Fællesanliggenderne, saa komme vi jo dog til at svare de $\frac{2}{3}$, og selv de, der her i Salen have talt meest for Fællesmonarchiet, sige jo dog: ja Gud hjælpe os, det bliver dog Danmark, som maa bære det Hele i finantiel Henseende. Som sagt, jeg begriber derfor virkelig ikke, hvad der kan have bevæget Ministeriet til at gjøre et saadant Forslag, især nu, under de nuværende Omstændigheder, naar det ikke er dets Hensigt at begynde saa snart